

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De osse equino, quod de eorum reliquiis miraculosè proiectum est, cap.
89.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

Conuersus quidam de ordine nostro cum ex eadem societate quadam virginum capita ad monasterium suum deferret, ex deuotione ea cum vino lauit, lora deosculans: eadem nocte puella valde speciosa in somnis eidem apparuit. Conuerso, eumque complexans, ait; Heri quando caput meum lauisti, tam amicabilem me deosculatus es, ego tibi modò vicem rependam. Ille professionem suam considerans, ut osculum puellæ vitaret, caput retraxit, sicque ex eodem motu exigit lauit, qui statim intellexit visionem. **APOLLONIVS**: Cùm in stratis & hortis ciuitatis Coloniae beatarum virginum undecim milium passim ossa reperiantur, videtur mihi vix fieri posse, quin sæpe aliena eis ossa admisceantur. **CAESARIUS**: Retulit mihi monachus quidam de veteri Monte, in quo amplius quam mille dicuntur esse corpora, quòd nullas falsas inter se esse patiantur reliquias.

Tempore quodam, cum plurima illic allata fuissent corpora, monachi lauerunt illa; cumque eadem posuissent super sedes capituli, pannis mundis substratis, & siccarentur, fœtor intolerabilis, quasi ex eis exhalans, omnium nares infecit. Timès Dominus Goswinus Abbas fœtore eundè ex aliquo diaboli ludibrio fuisse creatum, ut per eum deuotionem fratrum erga reliquias martyrum extingueret, assumptis secum sacerdotibus, vestes sacras induit, cum quibus circa ostium capituli stans sic ait; Adjuro te immunde spiritus, per eum qui venturus est iudicare viuos & mortuos & sæculum per ignem, ut si aliquid tui operis est in hoc fœtore, manifestetur & annihiletur, deusque honorè Deo & Sanctis his. Mira res, vix verba cõpleuerat, & ecce, os grãde equinũ, cunctis videtibus, de medio reliquiarum exiliens, extra capitulũ, quasi turbine impulsus, projectus est, cum quo & omnis fœtor extractus est, aduenitque odor suauissimus. Tunc omnes Deo gratias egerunt, qui & diabolum in suo opere confudit, & Sanctos suos glorificauit. Hęc te de

virginibus audiuisse sufficiat. Referam tibi adhuc vnam visionem mirificā à virgine visam, quā supradictis ordinibus equaliter conueniat, & virginum visiones concludat.

CAPVT XC.

N Arrauit mihi nuper sacerdos quidā de Saxonia, in quodā monasterio, cuius nomen mihi exprimere non potuit, puellam fuisse paruulā, quā tantūm festiuis noctibus vigiliis solennibus interesse permittebatur, & eisdem nondum expletis ire dormitum compellebatur. In quadam festiuitate, cū magistra in tertio, vt puto, nocturno virginem scapulis ad exeundum impelleret, & illa reniteretur, nec proficeret, tristis quidē exiuit, sed iuxta chorū remanens, residua peraudire voluit: cumque inceptus fuisset hymnus, Te Deum laudamus, cœlos vidit aperiri, & in ipsos chorū cum cantantibus subleuari: quando ventum est ad locum illum; Tibi omnes angeli, & reliqua, vidit vniuersos ordines angelorum & singulorum ordinum angelos singulos, demissis capitibus, flexisque genibus, manibus extensis Deū adorare, simul omnibus proclamantibus, Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus sabaoth, qui Trinitatem personarum in vnitāte essentiae confitebantur. Similiter fecerunt Apostoli ad illum locum, Te gloriosus Apostolorum chorus: Et cū chorus incepisset, Te Prophetarum laudabilis numerus, omnes Patriarchæ & Prophetæ prædicto modo adorabant. Venerunt & martyres in suis distinctionibus & in proximo versiculo, scilicet, Te martyrum candidatus laudat exercitus, in laudem erumpentes, maiestati procedebant. Idem de Confessoribus vidit atque Virginibus. Cūque extremus hymni versiculus, id est, In te Domine speravi, non confundar, decantaretur, chorus ad terram descendit, & cœlum se clausit. Puella omnia hæc videns, & suspirans se tanto bono defraudatam, oculis propriis conquesta est; cūque vberim fleret, & manē sororibus, causam sciscitantibus, ysum dicere nollet, magistra eam aggressa est: cui re-

spon-